

של חמשים שנים. וזהו שיר המעלות הבטחים בה' פהר ציון, אלו הם הצדיקים שבוטחים בו במעשים שלהם, כמו שנאמר (משלי כח) וצדיקים ככפיר יבטח.

ואם תאמר, הרי הצדיקים לא בוטחים במעשיהם כלל ותמיד פוחדים, כמו אברהם שכתוב בו (בראשית יב) ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה וגו', כמו יצחק שכתוב בו (שם כו) כי ירא לאמר אשתי. כיצקב שכתוב בו (שם לב) ויירא יצקב מאד ויצר לו. ואם אלה לא בטחו במעשיהם, כל שפן שאר צדיקי העולם, ואתה אומר וצדיקים ככפיר יבטח?!

אלא ודאי כתוב ככפיר, שהרי מכל אותם שמות לא כתוב אלא כפיר, ולא כתוב לא אריה ולא שחל ולא שחץ - אלא כפיר, שהוא החלש והקטן מכלם ולא בוטח בכחו אף על גב שהוא חזק. כף הצדיקים לא בוטחים במעשיהם עכשו אלא ככפיר. אף על גב שיודעים שחזק פח מעשיהם, לא בוטחים אלא ככפיר, ולא יותר.

ורבן הבטחים בה' פהר ציון וגו', לא ככפיר ולא פאריה ולא כמו כל השמות, אלא פהר ציון. ופרשה, מה הר ציון הוא חזק ולא ימוט תמיד, אף כף פאותו זמן יהיו כמו הר ציון, ולא כמו עכשו שלא בוטחים, אלא ככפיר שפוחד ולא בוטח בכחו. ואתם בני קדושים עליונים, בטחונכם פהר ציון, ודאי אשריכם בעולם הזה ובעולם הבא.

הרבו. פשהגיעו לעיר נחשף הלילה. אמר רבי שמעון, כמו שיום זה מאיר לנו בדרך הזה לזכות בו בעולם הבא, אף כף הלילה הזה יאיר לנו לזכותנו של לעולם הבא, ולעטר דברים של

ציון דא אינון צדיקיא, דאינון מתרחצן ביה בעובדין דלהון. פמה דאת אמר (משלי כח) וצדיקים ככפיר יבטח.

ואי תימא הא צדיקיא לא מתרחצן בעובדיהון כלל, ותדיר דחלין, פאברהם, דכתיב ביה (בראשית יב) ויהי כאשר הקריב לבא מצרימה וגו'. פיצחק, דכתיב ביה, (בראשית כו) פי ירא לאמר אשתי, פיעקב, דכתיב ביה, (בראשית לב) ויירא יצקב מאד ויצר לו. ואי הגי לא אתרחיצו בעובדיהון, כל שפן שאר צדיקי עלמא, ואת אמרת וצדיקים ככפיר יבטח.

אלא ודאי, ככפיר כתיב, דהא מפל אינון שמהן, לא כתיב אלא כפיר, ולא כתיב לא אריה, ולא שחל, ולא שחץ, אלא כפיר. דאיהו חלשא וזעירא מפלהו. ולא אתרחיץ בחיליה, אף על גב דאיהו תקיף. כן צדיקיא לא אתרחיצו בעובדיהון השתא, אלא ככפיר. אף על גב דיזעין דתקיף חילא דעובדיהון לא אתרחצן אלא ככפיר, ולא יתיר.

ובגנין כן הבטחים בני' פהר ציון וגו', לא ככפיר ולא פאריה, ולא ככלהו שמהן. אלא כהר ציון, ואוקמוה מה הר ציון איהו תקיף, ולא ימוט תדיר, אוף הכי בההוא זמנא, להו פהר ציון. ולא כהשתא, דלא אתרחיצו אלא ככפיר, דדחיל ולא אתרחיץ בחיליה. ואתון בני קדישי עליונים, רחצנותא דלכון פהר ציון, ודאי זכאין אתון בעלמא דין ובעלמא דאתי.

אזרו, פד מטו למתא, אתחשף ליליא. אמר רבי שמעון, פמה דיומא דא, אנהיר לן פהאי ארחא, למזפי ביה בעלמא דאתי, אוף הכי האי ליליא, ונהיר לן, למזפי לן לעלמא

היום בלילה הזה לפני עתיק
הימים. שהרי כמו היום השלם
הזה לא ימצא בכל הדורות
האחרים. אשרי חלקנו בעולם
הזה ובעולם הבא.

נבנסו לביתו של רבי שמעון,
ורבי אלעזר ורבי אבא ורבי יוסי
עמם. לנו עד שנחלק הלילה. כיון
שנחלק הלילה, אמר רבי שמעון
לחברים, זמן הוא לעטר את
המרכבה הקדושה למעלה
בהשתדלותנו. אמר לרבי יוסי,
אתה שלא נשמעו דבריך ביום
הזה בינינו, אתה תהיה ראשית
להאיר הלילה, שהרי עכשו עת
רצון היא להאיר מעלה ומטה.

פתח רבי יוסי ואמר, שיר השירים
אשר לשלמה. שיר זה עורר אותה
שלמה המלך כשנבנה בית
המקדש, וכל העולמות נשלמו,
מעלה ומטה, בשלמות אחת. ואף
על גב שהחברים חלקו בזה (מתי
נאמר), אבל שירה זו לא נאמרה
אלא בשלמות. כשהלכנה
התמלאה בשלמות, ובית
המקדש נבנה כמו שלמעלה
בשעה שנבנה בית המקדש
למטה, לא היתה שמחה לפני
הקדוש ברוך הוא מיום שנבנה
העולם כמו אותו היום.

המשכן שעשה משה במדבר
להוריד שכניה לארץ, באותו יום
הוקם משכן אחר עמו למעלה,
כמו שבארונה שכתוב (שמות מ)
הוקם המשכן. המשכן - משכן
אחר שהוקם עמו, וזה משכן
הנער מטטרוון, ולא יותר.
כשנבנה בית ראשון, בית ראשון
אחר נבנה עמו, והתקיים בכל
העולמות והאיר (בעולם והאיר) לכל
העולמות, והתבשם העולם,
ונפתחו כל המשקופים העליונים
להאיר, ולא היתה שמחה בכל
העולמות כמו אותו היום. אז

דאתי, ולא עטר א מלין דימא בליליא דא
קמי עתיק יומין דהא כיומא דא שלים, לא
ישתפח בכל דרין אחרנין. זכאה חולקנא
בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

עאלו לביתיה דרבי שמעון, ורבי אלעזר ורבי
אבא ורבי יוסי עמהון. פתו עד דאתפלג
ליליא. כיון דאתפלג ליליא, אמר רבי שמעון
לחבריא, עידן איהו לאעטרא רתיכא קדישא
לעילא, באשתדלותא דילן. אמר ליה לרבי
יוסי, אנת דלא אשתמעו מילך בהאי יומא
בינא, אנת הוי שירותא, לאנהרא ליליא,
דהא השתא עידן רעותא איהו, לאנהרא עילא
ותתא.

פתח רבי יוסי ואמר, שיר השירים אשר
לשלמה. שירתא דא אתער לה שלמה
מלכא, פד אתבני בי מקדשא, ועלמין פלהו
אשתלימו, עילא ותתא בשלמותא חדא. ואף
על גב דחבריא פליגן בהאי, (נ"א מתי אתמר) אבל
שירתא דא לא אתמר, אלא בשלמימו, פד
סיהרא אתמלא בשלמימו, ובי מקדשא אתבני
כגוונא דלעילא בשעתא דאתבני בי מקדשא
לתתא, לא הוה חדוה קמיה קדשא בריך הוא,
מיומא דאתברי עלמא, פההוא יומא.

משכן דעבד משה במדברא, לנחתא שכנתא
לארעא, בההוא יומא משכן אחרא
אתוקם עמיה לעילא, כמה דאוקמוה דכתיב,
(שמות מ) הוקם המשכן, המשכן: משכן אחרא
דאתקם עמיה, ודא משכן דנער מטטרוון,
ולא יתיר. בית ראשון פד אתבני, בית ראשון
אחרא אתבני עמיה, ואתקיים בעלמין פלהו,
ואנהיר (ד"א בעלמא ואנהיר) לכל עלמין, ואתבסם
עלמא, ואתפתחו כל משקופי עלאין
לאנהרא, ולא הוה חדוה בכל עלמין פההוא